

C. 34 - 1. 24
~~23 - 4 - 26~~

Del luogo di estradieuanni di su
dei frati Capuccini

[Faint, illegible handwriting]

10

RELECTIO

F. DOMINICI SOTO

SEGOBIENSIS THEOLOGI

Ordinis Prædicatorum,

CAESARAE MAIESTATI CAROLI V.

à sacris Confessionibus.

DE RATIONE TEGENDI, ET

DETEGENDI SECRETVM.

BIBLIOTECA
COMUNALE
DI ENNA

BRIXIÆ
APVD PETRVM MARIAM

MARCHETVM. 1582.

REFLECTIO

F. DOMINICI 2010

SCOTENSI THEOLOG

Ordinis Redemptoris

CASSABRAS MAISTATI CAROLI

4. 1888 Confessiones

DE RATIONE TEGENDI, ET

DE TEGENDI SECRETUM.

IACOBO LVCCIAGO

CATHEDRALIS ECCL.

CANONICO

Brixienſi.

Petrus Maria Marchetus. S. P. D.

Q UONIAM non ignoro
LVCCIAGAE præſtantif-
ſime eſſe hoc præcipuum,
atque peculiare munus ty-
pographorum, vt in ijs li-
bris edendis, quos in lu-
cem proferre ſtatuunt, nihil magis, quam
multorum vtilitatem, fructumque ſpectare
debeant; idcirco quemadmodum nullos in
noſtris ædibus libros vumquam prælo com-
mitti volui, quos mihi multorum erudito-
rum hominum iudicium nõ antea compro-
baſſet: ita contra eos ſemper perlibenter
emiſi, quos propter eorum eruditionem, &
à multis expeti, & editos quamplurimis pro-
deſſe poſſe ſperaui. Hinc factum eſt, vt cum
ſuperioribus diebus, ad me in ſumma im-
preſſorum exemplarium inopia dilatatum fue-
rit opus hoc egregium, & à præclariffimi do-
ctiſſimique Viri Dominici S O T I proſectum
ingenio, id nulla ratione diu, multis peten-
tibus, atq; eius editionem flagitantibus de-
bere potuerim. Quare cum tandem ſolu-

tus ab alijs meis negotijs, quæ me ab hoc
consilio non nihil retraxerant, hunc eximiũ
librum foras dare decreuerim, in tuo eum
nomine præsertim apparere volui: non qui-
dem quod verear ne qui maledicendi cu-
pidi meum hoc factum iure possint impro-
bare; verum, tum quod existimarim poli-
tissimum opus, cuiusmodi hoc sanè est, te
viro nobilissimo, & virtutibus ornatissimo
perquam dignum esse: tum etiam quod hoc
signum summi mei erga te studij tibi no-
tum, atque omnibus patefactum esse percu-
piam. Iam vero quoniam, & me tua mode-
stia retardat, quo minus tuas præclarissimas,
& nobilitatis, & dignitatis, & omnium vir-
tutum laudes hoc loco commemorem, &
vel ipsum auctoris nomen in fronte huius
opusculi scriptum efficit, vt nullis meis præ-
conijs ad tanti viri splendorem per se claris-
simum illustrandum opus esse perspiciam,
plura non faciam, si te rogaro breuiter, vt
hoc qualecunque munus est, quod tibi à no-
bis tanquàm obseruantie signum pignus animi,
obses meæ erga te perpetuæ voluntatis of-
fertur, æquo libentique animo velis acci-
pere. Vale. ex ædibus nostris.

I N D E X.

- Absolvere absentem nullo modo licet, saltem ignorantem an absolvatur.* fol. 365
- Accusationis, & inquisitionis finis.* 63
- Accusare tenetur quilibet eū cuius crimen est in perniciē publicam, & potest testibus probari.* 169
- Accusare tenetur nemo de iniuria sibi proprie illata.* 171
- Accusatio debet fieri in scriptis.* 178
- Accusationis vitia tria, calumnia, pręvaricatio, et tergiuersatio.* 182
- Accusatorem cessare ab accusatione in criminibus priuatis, nullum est peccatum.* 171
- Affirmatio & negatio in nominibus proprijs, secundum communem vsum, pro eodem accipiuntur, ac si non esset nisi vnus qui nuncuparetur illo nomine.* 321
- Amicitia inter homines esse non posset, nisi peccata, & praua hominum corda occulta essent.* 20
- Arcanum amici temere effutire, non modo vanitas, sed iniquitas, & infidelitas est.* 2
- Argumentum totius operis.* 2

B *Aptissimus fideus est nihilominus baptismus.* 336.

Bonorum genera duo. 40

Bonum consurgit ex integra causa; malum vero

I N D E X

<i>ex quocunque defectu.</i>	81
<i>Bona spiritualia præferenda temporalibus.</i>	91
<i>Bonum publicum pacifice conseruari non posset, nisi crimina punirentur.</i>	130
<i>Bonus præsumitur vnusquisque quoadusque probe tur malus.</i>	280
<i>Bonum nulla de causa potest fieri, vt id, quod est in trìnsece, & de genere suo malum.</i>	294
<i>Bonarum mentium est culpam agnoscere vbi culpa non est.</i>	317.
C <i>Alumniator, qui in probatione defecerit, reus est pænæ talionis.</i>	183
<i>Casus qui excipiuntur in inquisitione speciali.</i>	190
<i>Casus, qui excipiuntur, vt nullus conuictus interrogetur de socijs, quorum nulla est infamia.</i>	214.
<i>Casus, quibus tenentur quicumque accusare reū, & declaratur dictum S. Thomæ.</i>	250
<i>Casus plures, quibus obligamur prius mori quam crimen reuelare.</i>	375
<i>Charitas habet imperium super omnes alias virtutes.</i>	15
<i>Christus, quomodo reuelauit personam Iudæ Matt. 26. quando dixit: Vnus vestrum me traditurus est.</i>	32
<i>Christus, quare nihil respondit, cum multa falsa testimonia ei obijcerentur.</i>	44
<i>Christiani tenentur pro fide, pro religione, & pro bono publico mortem oppetere.</i>	327
	Clerici